

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében:
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adjuk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Tippelések.

Pécs, 1896. október hó 20 án.

(*) Vasárnap négy darab miniszter, egy volt miniszter, két államtitkár és számtalan ilyenekké lenni vágyó uri ember beszélt az óh néphez, a melynek hallgatókul berendelt tagjai kellő napidíjban, fuvardíj-megtérítésben, élelmezésben és kellő mennyiségű toroklőlitőben részesültek, csak azért, hogy éljenek a mi kormány-párti kóklereinknek. midőn a feketét is fehérnek állítják.

Különös, de úgy van, hogy bár széles e hazában senki sem hisz már ezeknek a nagyhangú ígéretéseknek, lelke mélyéből minden magyar ember a függetlenségi és 48-as párt híve, de igen sok helyen a kormánnyal tartanak, mert az reájok nézve hasznosabb, a miből könnyen levonható a morál, hogy napjainkban senki sem kormánypárti — ingyen.

Bizony, alaposan kétségbe kellene vonni a magyar nép politikai érettségét, ha nem volnának örvendetes kivételek, ahol a nép nem ül föl a kormánypárti csábító szíreneknek, sőt visszautasítja azt a gyalázatos pénzt, melyet az ő megvásárlására szántak, és ha rá kerül a sor, leszavaz a függetlenségi jelölt mellett.

Magyarországnak majdnem minden választó-kerületében állított a kormány jelöltek, még ott is, mint például Cegléd, Baranya-sz. Lőrincen, ahol soha sem volt még kormánypárti ember, persze csak

abban a föltevésben, hogy gyarló emberek akadnak mindenütt, akik elveszik a feljók nyújtott pénzt cserébe szavazataikért.

Bánffyék céljával ma már teljesen tisztában van az ország, sem többet, sem kevesebbet nem akarnak ők, mint fölérőltatni azt a gyávasági adót, a melyet nálunk kvótának, másutt azonban az egész világon meghódolási sarcnak neveznek, a minőt a leigázott, meghódított nép fizet legyőzőjének.

Minthogy pedig bennünket az a kicsiny Ausztria, melynél még egy-egy magyar vármegye is jóval nagyobb, soha le nem igazott, sőt ellenkezőleg Magyarország nélkül elpusztulna: a butaságnak oly óriási foka szükséges ahhoz, hogy okos ember elhigye, amit kormányfőnk unós-untalan zöngedeznek, mintha mi Ausztria nélkül el nem lehetnének.

Elég volt, hogy saját gyávaságunk miatt igába hajtottuk a fejünket, no meg hogy mindig akadtak ez idő alatt Bánffy kaliberű perszonálitások, akik magyaroknak hazudták ugyan magukat, de vérük minden csöppje osztrákabb volt az osztráknál s a magyart csak a saját emelkedésükre használták föl, cserbehagyván minden küdelmét, sőt elárulván, midőn az osztrákokkal szemben kenyértörésre került a dolog.

A népeknek, miként a gyümölcsnek, meg kell érniök. Magyarország népei is, mint a jelek mutatják, már nem sokára megérettnek lesznek és mihelyt megértik, hogy szolgaságunknak, gyarmati viszo-

nyunknak, függésünknek, kizsákmányoltasunknak, szegénységünknek a hatalom szolgálói: kormányfőnk az okai, — egy szép napon csak zugni, morajlani kezd az eddig semmibe sem vett birkanyáj, tudatára ébred emberi jogainak, s jaj lesz sanyargatóinak.

Addig is azonban hadd álljanak a pellengéren, melyre őket mint kormány-támogatókat a hatalom kiállította. Hisz a cselédek nem szoktak jobbak lenni gazdájuknál, s ha gazdáik gonoszak, miként volna lehetséges, hogy a cselédek, akik csupán a kormány támogatására lettek kivezényelve, jobbak legyenek.

Igy aztán könnyen megtehetjük tippeléseinket. Ahol a nép vakságban sanyalódik, vagy már annyira ki van fosztva, hogy egy-egy darab kenyérért kész volna a szemét is kiforgatni: ott a kormány emberei lesznek a megválasztott képviselők. Ahol azonban a nép felvilágosult, vagyoniilag független, ott hiába erőlködnek a lélekkufárok, ott kormánypárti képviselőt meg nem választatnak.

Messzire ne menjünk a kombinációkkal, hisz csak vidéki lap vagyunk, tehát maradjunk meg a mi vidékünkönél. Baranyában is csak a legeslegszegegyebb kerületekben lehet majd a kormány jelöltjét beültetni a parlamentbe, ami legfeljebb 1—2 kerületet tesz; a többiekben azonban vigan lobog a függetlenségi és 48-as párt zászlója és nem fog meghajolni az előtt a

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Egy levél.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

On tehát, kedves barátnő, hozzám fordul a megajándékoz bizalmával. Köszönöm. S hogy megmutassam, hogy méltó akarok lenni e bizalomra, sietek eleget tenni kérésének. Ön arra kér engem, hogy adjak tanácsot egy kényes, nagyon kényes dologban. Ön szerelmes egy ifjuba, kiről azt hiszi, hogy viszonzszereti őnt. Ezt elhiszem. De ön mindjárt azt is kérdi, hogy vajjon bizhatik-e abban az ifjuban, kinek szőke haja, ábrándos, lusta kék szemei vannak. Bajos dolog e kérdésre felelni. Azt ön tudhatja, érezheti legjobban. De azért nem maradok adós a felelettel. Elmondok önnek egy történetet. Tán nem is igaz. Tán csak az én bolondos agyam szüleménye. De azért leírom. Ha másért nem, azért, hogy legalább néhány percre szórakoztassam őnt — ha ugyan ez sikerül.

* * *

Mikor úgy estéinkint egyedül vagyok magányos szobámban a olyan jóleső félhomály

vesz körül, sokszor eszembe jut egy kis barna bogárhajú lányka. S ilyenkor mintha minden megelevenednék körülöttem. Alakok jelennek meg, beszélnek hozzám és sokszor oly nevetséges oly badarokat sutognak. Mindig a jövőről mesélnek, arról a titokzatos jövőről s én úgy elhallgatom őket. Most is így vagyok. Itt ülök magányos szobámban. Beszélgetek magányomnak már megszokott alakjaival. De most valami szokatlan érzés tölti el lelkemet; olyan keserűségféle. Hisz oly leverő, oly szomorú dolgokat sutognak fülembre ezek a fantasztikus alakok.

Elmondok önnek is kedvesem. Ez legyen válaszom aranyos levelére.

Egy bogárszemű, szép barna leány áll mellettem. Szemeiben valami szokatlan fény rezeg, olyan melancholia féle. Jól ismerem e leányt, jókedvű, kedélyes teremtes. S most olyan szomorú, levert.

Karcsu termetét egyszerű fekete ruha fűdi; azokat a szép fekete fűrtöket mintha fekete fátyol szorítaná le s mintha egy-egy könyvet törölne ki azokból a bánatos szemekből.

Nem merem megszólítani. Nem akarom savarni ezt a csöndes, mély bánatot. Félek, hogy eltűnik, ha megszólítom, pedig úgy szeretem nézni.

Sokáig néz rá. Történetet a lelkemet hatja át s érzem, hogy az én szemem is könnyekkel telnek meg. Letöröm ez alkalommal, áruló cseppeket. A fekete alak észreveszi; lassan odajön hozzám, kezét vállamra teszi s lassu, mély hangon kezd beszélni.

— Miért könyezel? Ki bántott? Tán a te lelkedet is oly kínos teher nyomja? Tán téged is megcsaltak, elhagytak? Neked sinca, kinek panasszkodhatnál, nincs, ki vigasztalna, ki letörölné könnyeidet? Ne sirj. Hisz én tőled várok vigaszt. Én is panasszkodni jöttem hozzád.

— De nem! Nem akarok panasszkodni. Miért is?! Főlöleges. Ugy sem segíthetsz rajtam. De azért hallgass meg. Elmondok történetemet. Tán tanulhatsz belőle valamit. Csak figyelj s ne szakíts félbe.

Oly különös hangon beszélt a leány, úgy csillogott az a fekete szempár, úgy remegett az a karcsu termet. Én meg csak hallgattam, csöndesen, félve, tisztelve a leány nagy fájdalmát. Kíváncsian lestem szavait.

S ő odaült mellém, reám szegte szeméit, s elkezdett beszélni.

— Mindig jókedvű, kedélyes teremtes voltam. Rózsás szinben láttam az egész világot s örültem a tavasznak, a virágnak, a madárdalnak. Lelkem tiszta volt minden szennytől. Nem ismertem a bűnt. Nem tudtam,

moloch előtt, mely azt hiszi magáról, hogy mindent képes felfalni.

A mi független polgárainkat el nem tántorítja semmiféle pártkassza, a miből leginkább azok a buzgó kortesok szerzik be az öt évre valót és a jó választóknak legfeljebb egy számár árát juttatják, ha megtagadják fajukat, magyarvoltukat s reászavaznak arra a pártra, arra a jelöltre, amely az idők végeig osztrák járomban akarja látni a magyart, csak hogy azok az urak, akik bárhogyan is hegyibékn kerültek, urak maradjanak továbbra is.

Ilyen urak azonban többé már nem imponálnak a népnek, akik felfelé a legnagyobb szolgai meghunyászkodással hajtogatják a derekukat és akik Zápolya Jánosként egykedvűen nézik, hogy pusztul a magyar és sem tenni, sem szavukat fölemelni nem merik a borzasztó igazságtalanságok láttára.

Alapos a reményünk, hogy ez a mostani lesz az utolsó választás, a melyet ez a korhadt rendszer csinál végig, amely végvonaglását érezvén, a leglelketlenebb eszközökkel dolgozik, csak hogy ideig-óráig megtartsa magát a hatalmon. Az oly hatalom azonban, melynek nem a népben rejlik a gyökere, hanem csak a szemfényvesztésben és a szuronyokban: ködként elfoszlik és legelsőbbben is azokon boszulja meg magát, akik visszaéltek a könnyen szerzett hatalommal.

*** Interpelláció a főkapitányhoz** Tudomásunk szerint a rendőrség feladatát a közrend és közbiztonság fentartása képezi s a város közönsége nem azért fizeti annak egy tagját sem, legkevésbé pedig az egyes osztályok élén álló rendőrtisztviselőket, hogy a távozni készülő polgármesternek dűledező képviselőjelöltségét támogassák. Mint-hogy arról is meg vagyunk győződve, hogy rendőrségünk feje, Vaszary Gyula főkapitány nem az az ember, aki a rendőrséget egy politikai párt vagy egy ember ambíciójának szolgálatába szegődni engedné, tudomására hozzuk, hogy a bányatelepen most a városnak nincsen rendőrtisztviselője, mert az oda

kirendelt Lutz István rendőrkapitány beállt főkortesnek, a ki a hozzá beosztott rendőrkaplárral, valami Bieber nevű egyéniséggel, hásról-hástra jár Aidinger érdekében szavazókat fogdosni s hivatalos állásuk tekintélyével befolyásolják a választókat jelöltjük érdekében. Felkérjük tehát a főkapitány urat, hogy a bányatelepi rendőrség fejét és jobbkezét parancsolja vissza a hivatalba, a hol ugyanis elég teendő vár rájuk, mert a főkapitány ur is eleget hangoztatta már, hogy rendőrségünk személyzete a nagy munkahalmaz ellátására elégtelen. Ha Lutz kapitányban annyi a tetterő, hogy rendőrtiszt és anyakönyvvezetői teendőinek ellátása után még sok az üres ideje, úgy sokkal jobban tenné, ha ezt az üres idejét község-bíróági restanciának feldolgozására fordítaná, a mi ha nem is oly mulatságos, de minden esetre nagyobb tiszteletet gerjesztő foglalkozás lenne számára, mint a szabad meggyőződés elnyomása érdekében való házalás.

H i r e k.

Pécs, 1896. október hó 20.

Választási levelek.

VI.

Mélységes megaláztatás érte a mind máig köztisztviselőben állott derék becsületes portorikót. A szivar társadalom arisztokratái: az Upmann-Flor, a Bock, a Lopez a Havana-család kitérősegei és az Alvarezok egyszerre demokratákká lettek — akárcsak a néppárti magnások — és nem röstelkednek a kvóta érdekében a szavazattulajdonos bérkocsisok zsiros zsebébe bujni, a pécsvárad sváb mandlijában szívesen paroláznak a hirtelen növesű két krajcáros kollegával, a szivarok Sanyaru Vendelével ezüst és arany öltözködés dacára örömet helyet foglalnak az „Odol“-talan fogsor között is.

A portorikó vérző szívvel gondol vissza a szép, emlékekben gazdag multra, amikor még a telekkönyvi betét-zerkesztő ur is elmulatott a füstfiguráin, sőt gyakran az ő érdeme volt, hogy az utmesteri jelentések olyan poetikus lendülettel számoltak be a kavics-szállításról. A portorikónak nem egyszer volt már nagyságos, sőt méltóságos gazdája is és jelentékeny szerepet biztosított magának úgy a politika, mint a tudomány és a nemzetgazdászati mezején.

És minden érdemei dacára gyászos sora jutott most osztályrészeül. Nem fogadja szolgálatába más, csak a könyörület adóhátralékos honfiu. továbbá a drámairodalom és az alanyi költészet tehetsége művelői. Mert csodálatos valami, de a szivartársadalom arisztokratái: az Upmann-Flor, a Bock, a Lopez, a Havana-család kitérősegei és az Alvarezok, kik néhány nap óta (bezárólag október 28-ikáig) olyan megható tanujelét adják öszinte demokratikus érzelmeiknek, jobban ismerik a választók névjegyzékének minden csinját binját a legkőrmönfontabb és többszörösen kiérdemesült kortesnél is.

Igazán megható, hogy mennyi szépet, jót ígérnek ezek a cifra és természetes előkelőségek a legszentebb polgári jog gyakorlása előtt az igaz hazafinak. Becsületszavukra fogadják, hogy a falu rozoga hidja helyett vashidat kapnak hatalmas ivekkel, akárcsak a most felavatott Ferenc József hid. A kvótát ugyan felemelik, de az ő adója kevesebb lesz, a különbözetet majd megfizeti Bánffy Dezső báró, miniszterelnök a maga vagyonából. Ha a szavazónak hajadon leánya van, annak a jelölt ur illő férjét keres, amilyent a kisasszony és a polgártárs csak óhajt: földesurat, kazánkovácsot, államtitkárt, vagy járásbírói irnokot. Ha növendék fia van, abból csinál a kormány idővel huszárgenerálist, tankerületi főigazgatót, pécsi püspököt, vagy kincstári jószágigazgatót, csak mondani kell, hogy milyen hivatalra vágyakozik. A község háza tetejét megcserepeztetik s a kisbírónak ráadás csizmát vesznek, a főbíró urnak pedig hízót és ezüst-éremkeresztet ígér hivatalból a jegyző ur.

És mindezt a sokat azért a csekélységért teszik meg, hogy szíveskedjék a mélyen tisztelt szavazat vagy két hétig a jelölt számlájára enni, inni, jó néven veszik, ha a hazai üvegipar fellendülését is elősegíti, természetesen az ellenpárti koponyákat használva fel honfiúi érületének kimutatására. Magától értetődik, hogy ezenkívül a képviselőjelölt urnak a nagy nyilvánosság előtt hangosan, hosszú életet kíván. A választás napján ugyanazt hivatalosan bejelenti, a komoly ábrázatu urak pedig protokolumba veszik a nyilatkozatát. De azután ne alkalmatlankodják őt esztendeig a szeretett követnél, se szóval, se írásban, sőt ha véletlenül Pest-Budán találkoznék vele, ne koptassa a süvegét az emelgetéssel, mert a kik a kormány szekerenél vannak alkalmazva, azoknak egyéb gondjuk is van, mint hogy Fe-

hogyan mi az a szerelem. Csak úgy hallottam néha emlegetni, s ilyenkor mindig mosolyogtam. Nevetégesnek tűnt föl- elöttem. Nem bitttem benne.

— Azt gondoltam, hogy én mindig ilyen jókedvű, gond nélkül életet fogok élni. Sohsem gondoltam a jövőre. Nem tervezgettem, nem voltak ábrándjaim. Tiszta, derült volt életem ege s azt hittem, sohsem fogja borítani felhő.

— De nem így történt.

— Szép tavaszi regg volt, midőn én magányosan, minden kíséret nélkül a közeli kis erdőbe mentem. A madarak vidám dalnaja üdvözölt s én feleltem nekik. Oly jól esett a szabad természetben bolyongni.

— Mindig beljebb s beljebb hatoltam az erdőbe. Szedtem az illatos, harmatos virágokat. Azt hittem, egyedül vagyok, nem lát senki. Pedig csalódtam.

— Egy terebélyes fa árnyában egy ifju ült. Fejét tenyerére hajtotta el, s úgy bámult a semmiségbe.

— Megrettentem, midőn megláttam. Megálltam s úgy néztem az ifjut. Szép barna fürtjei kedves rendetlenségben csüngtek le magas homlokára, s nagy kék szemeinek olyan lusta, álmos kifejezése volt.

— Én levertnek, szomorúnak néztem. Keztem már érteni, hogy mi az, ami lelke- met eltölti. Szánalomnak, részvétnek gondol-

tam. Sokáig álltam így az-ifjuban gyönyörködve.

— Végre is vissza akartam fordulni, de ekkor már az ifju is észrevett. Fölugrott, odajött hozzám. Megmondta nevét. Elmondta kicsoda, micsoda.

— Én nem mondom el ezt neked, mert hátha ráismernél. Pedig én nem akarom őt elárulni. Nem akarom még nevét sem emliteni.

— Együtt bolyongtunk az erdőn, együtt szedtük a virágokat s együtt hallgattuk a madarak dalnáját.

— S nekem most minden szebbnek, derültebbnek, vidámabbnak tetszett. S én kutatni kezdtem ennek okát.

— Nem találtam. — Bár ne is tudtam volna meg soha, tán akkor most is a régi jókedvű, boldog leány volnék.

— De hát másként történt.

— Én azután sokszor találkoztam az ifjuval. És úgy örültem mindig e találkozásnak. Ilyenkor voltam legboldogabb.

— És mégis mily különös. Éreztem, tudtam, hogy lelkem örül e találkozásnak, s mégis sokszor oly különös, nyomasztó hangulat vett rajtam erőt.

— Ismét kutatni kezdtem, mi az oka ennek. Miért e nyomasztó hangulat? Valami homályos sejtélem derengett lelkemben. Nem tudtam megnevezni magamnak.

— Végre felpatlant a titok. Lehullt a lepel s tisztán láttam magam a boldogság tetőpontján, — mint én gondoltam.

— Az ifju ugyanis egyszer, midőn ismét együtt voltunk, megfogta kezemet, reám emelte nagy kék szemeit, s elkezdett beszélni.

— Szeretlek, imádlak leány. Boldog vagyok, ha láthatlak, ha hallhatom szavad, ha szemedbe tekinthetek.

— Egy új, csodás világ tárult föl előttem. Az eddig előttem ismeretlen titkok világosak lettek előttem. Szemeimről lehullt a hálóg, s ekkor már tudtam, éreztem, hogy — szeretem az ifjut.

— Oly boldog voltam. Örültem, hogy az, mit eddig kinevettem, most már az én lelkembe is befészkelte magát. Oda borultam az ifju keblére s úgy sirtam, zokogtam a nagy boldogságtól. Azt hittem, ez mindig így lesz, én mindig boldog leszek.

Nem vettem észre, hogy az eddig mosolygó, derült égen fekete fekete felhők tornyosulnak. Hisz oly boldog voltam.

A leány itt elhallgatott. Arca egészen átszellemült, szemei oly boldogan ragyogtak. A multba szállt a lelke; a mult boldogságának örült — egy pillanatra.

Majd hirtelen fölugrott. Keble lázasan pihegett, ajkai idegesen rángatóztak. Föl-

kete Mártonnak az egész termését eldobolták és hogy nem új hidat kap a falu, megcsereptették a község háza, hanem két százalék friss pótdát az alkotmányos költségek fedezésére.

Napirend 1896. október 21-én

Naptár: szerda, október 21. — Róm. kath.: Orsolya, — Prot.: Orsolya. — Görög-kel.: (okt. 9) Jakab. — Zsidó: Marcheschwan 14. — Nap két 6 óra 13 perckor; nyugszik 4 óra 42 perckor. — Hold két délután 4 óra 12 perckor; nyugszik reggel 6 órakor. Holdtölte 5 óra 17 perckor délután.

Időjárás: hőmérséklet 15 Celsius fok meleg; légnyomás 747. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús, esős, szeles idő és hőmérséklet várható.

Színház: Nők barátja, szimfónia.

— **(Kossuth Ferenc Baranyában.)** Kossuth Ferenc holnap (szerdán) reggeli fél 5-kor érkezik Bükkösdre, a honnét fél 9-kor indul nagy kísérettel és a reá várakozó banderiummal Szt.-Lőrincre, a hol az Isten szabad ege alatt beszélni fog a néphez, innét a banderium elkíséri Botykáig, a vármegye határáig, a hol már a somogyi küldöttség várakozik reá és Szigetvárra megy, a hol pártunk érdekében szintén beszédet fog tartani. Estére már, mint megírtuk volt, Péterden lesz és 22-én a szalántai kerületben több helyütt fog szónokolni, míg végre 23-án Siklósrára megy, hogy Antal Pálnak, pártunk jelöltjének érdekében szónokoljon, a ki a legerősebb küzdelmet vívja a jó Bénivel, mely mindenestre pártunk győzelmével fog végződni.

— **(Pártunk nagygyűlése Szentlőrincen.)** Levelezőnk írja: F. hó 18-án, vasárnap tartotta meg a b. szentlőrinci járás függetlenségi és 48-as pártja egy Szentlőrincen, mint Sellyén, előre hirdetett nagygyűlést. Dacára a kedvezőtlen esős időnek, a választók nagy számmal gyűltek össze a Hübner-féle vasuti vendéglőben Szentlőrincen, hová csakhamar megérkezett a hosszú, fellobogózott kocsisorból álló menet is. A párt veterán bajnoka, Kustos Lajos szentlőrinci ügyvéd, s a lánglelkű Nagy Imre, mecsei evang. református lelkész, lendületes beszédekben ecsegették a lelkes választó polgárok előtt a politikai viszonyokat és mindketten oda konkludáltak, hogy a függetlenségi és 48-as párt zászlója, mint eddig, úgy ezután is je-

akartam kelni, szólni akartam hozzá, de nem engedte.

— Hallgass. Nincs szükségem szavakra. Ugysem hiszek nekik.

— Figyelj még csak néhány pillanatig. Rövid leszek, mint a mily rövid volt a boldogságom.

— Szerettem az ifjút az első szerelem édes, csodás erejével. Hittem neki, biztam benne. Most már sokszor gondoltam a jövőre, a boldog jövőre, midőn egymásért, egymásnak fogunk élni.

— Most már voltak ábrándjaim s én oly gonddal, oly féltékenységgel szőttem, ápoltam ez ábrándokat.

— Azt hittem, teljesülni fognak.

— De nem így történt. Ábrándjaim szétfoszlottak, s én csakhamar a sivár, rideg valóra ébredtem.

— Esményképem nyomorultan megcsalt. Egy másnak adta szívét, kezét csak azért, mert az a másik gazdag — én pedig szegény voltam.

Oly szárazan, hidegen mondta e szót a leány, hogy szinte fáztam.

— Ez az én történetem. Egyszerű, rövid. Ugy-e, nevetséges is egy kicsit? De azért ne nevesd ki. Azt se kívánom, hogy

szesszky Ferenc kezeiben van a legbiztosabb helyre téve. Erre a nagygyűlés egyhangulag és óriási lelkesedéssel az eddigi képviselőt, Jessenszky Ferencet kiáltá ki jelöltül, ki meghatott hangon, komoly, higgadt, átértett program-beszédben fejtette ki a párt álláspontját és szándékait a jövő országgyűlésen, hatalmas cáfolatul dr. Nagy Dező kormánypárti jelölt ama vádjá ellenében, hogy a függetlenségi és 48-as párt azt sem tudja, hogy tulajdonképpen mit akar. — Innen a jelölt elvált barátai kíséretében Sellyére utazott, hol lelkes hívei, a függetlenségi és 48-as párt előharcosának dr. Veress Zoltán orvosnak vezetése mellett fogadták a község házában, ki gyújtó, mindenkit magával ragadó nagyszabású beszéddel nyitá meg a nagygyűlést. Józsa Sándor katádfai evang. református lelkész a 48-as idők lelkesedésével, szokott és általánosan ismert elokvenciájával, Barthalos Ödön evang. ref. lelkész pedig komoly átgondoltsággal fejtegették a több mint 700 főre menő közönség előtt a párt teendőit a jövő választásokkal szemben. Jessenszky Ferenc, kit már Sellyén sokkal előbb léptettek fel jelöltül, hosszabb beszédben mondott köszönetet a választók belé helyezett bizalmáért, biztosítván őket a függetlenségi elvekhez való tántoríthatatlan ragaszkodásáról. A párt győzelme, dacára a néppárt bucsujárásainak és a métermázsára számra osztogatott szentképeknek és jelvényeknek, dacára a kormánypárt etetéseinek és vesztegetéseinek, minden kétségen fölüli áll. A kormánypárti jelöltet, ki vasárnap nyolc kocsit elfoglaló kísérettel folytatta kertesutját, Szt.-Gáál községben — hír szerint — meg sem hallgatták.

— **(Pályázat.)** A kaposvári törvényszéknél egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények 2 hét alatt adandók be a törvényszék elnökéhez.

— **(Katonai hírek.)** Knaust Arnold szabadságolt állományban levő százados a 44-ik gyalogezredhez visszahelyeztetett. Fasching Antal, 52-ik gyalogezredbeli hadnagy pedig egy évre szabadságoltatott.

— **(Halálozások.)** Özv. Nagy Györgyné szül. Farkas Terézia tegnap délután, életének 70-ik évében meghalt. Temetése holnap (szerdán) délután 4 órakor lesz a Ferenciek utcája 38-ik számú házból a szigetikülvárosi temetőbe. Lelkiudveért az szánj, hogy vigasztalj, hisz nem azért mondtam el. Nincs szükségem szavakra, hisz azért mert érzem, hogy fonnyadok, hervadok, mint a látott virág. Nem sokáig fogok már szenvedni.

— Azért mondtam el, hogy tanulj belőle. Mondd el másoknak is, különösen azoknak a jókedvű, vidám, gondtalan lányoknak, kik szeretnek, hisznek.

— Most pedig Isten veled. Magadra hagylak. Küzdj az élettel. Szeress, de meg ne csalsz senkit. Várni foglak s jaj neked, ha egy ártatlan szerető szívet összezuatl, megcsaltál.

Eddig tartott a leány története. S én oly sokáig elmerengtem rajta. Valami úgy összeszorította szívemet. Félttem a jövőtől. Nem magamat féltettem, hanem másokat. Azokat a szerető ártatlan szíveket, kik oly nagy boldogságról álmodoznak.

Azért írtam hát le e leány történetét, hogy — mint ahogy ő mondta — mások is tudják s esetleg tanuljanak belőle.

Vajjon ön, kedves barátnóm, tanult-e belőle valamit? Ha igen, úgy megtalálta a tanácsot is, mit tőlem kért. Ha nem, úgy tegye fölé a levelet. Szeressen, s legyen boldog — nagyon boldog.

Csontos Sándor.

engesztelő szentmise f. hó 22-én reggel 9 órakor lesz a szigetikülvárosi plébánia templomban. — Zádria Antal, életének 46-ik évében tegnap este elhunyt. Temetése holnap (szerdán) délután 4 órakor lesz a Puturlautca 32. számú házból a budakülvárosi temetőbe.

— **(Chernel Gyula program-beszéde Barcsen.)** Vasárnap délután tartotta Barcsen, mint levelezőnk írja, Chernel Gyula, a nagyatádi választókerület függetlenségi és 48-as párt képviselőjelöltje, programbeszédét. Gyönyörű négylovas fogaton jött reggel 10 órakor vidéki választói és a helybeli bizalmas férfiai társaságában. A borús idő és szitáló eső dacára sokan mentek fogadtatására. Egyenesen a Szücs-féle vendéglőbe hajtatott, hol már a helybeli függetlenségi polgárok várták jövetelét. Itt tartott előértekezlet után megebédelték és délután 2 órakor gyalog, lelkes választói kíséretében a templom-térre ment, elfoglalván a számára készített szószéket. Tartott programbeszédét tudósítónk rövid összefoglalása nyomán következőkben adjuk: Tisztelt választó polgárok! Ezelőtt 5 esztendeje január 28-án épen e helyről szólottam önökhöz. Eljöttem ma is az önök körébe, hogy visszaadjam kezeikbe minden szenny nélkül azt a lobogót, melyet az önök bizalma reám ruházott s melynek örve alatt híven elveinkhez azok megvalósításáért küzdöttem. Eljöttem az önök körébe megköszönni a bizalmat, melylyel felruháztak, hogy érdekeiket az elmúlt országgyűlési ciklus alatt képviseljem, s a mely bizodalmutat igyekeztem is minden erőmből kiérdemelni. (Éljen! éljen!) T. választó polgártársak! Őszintén megvallva, már megelégszem a dicsőséget a legközelebbre összehívandó országgyűlésben nem is óhajtottam helyet foglalni, miután ambicióm e téren már kielégítést nyert, de mivel szeltyben azt hangoztatják, hogy én a nagyatádi kerületet eladva, azt a főispán kezére játszottam, vagy játszani akarom, mi sem természetesebb, hogy kötelességemnek tartom, magamat e kitételek ellen védelmezni; tisztem pedig ezt olyképen, hogy szíves meghívásuknak eleget téve, meleg köszönettel fogadom bizalmuk azon ismételt jelét, melylyel nekem a jelöltséget újból felajánlani szívesek valának. (Éljen! éljen!) Már 1861. év óta választó polgár lévén, mindig híven, kitartással harcoltam az 1848-iki eszmékért, azokért harcolok most is, s fogok harcolni lelkesedéssel teljes valómból a jövőben is. T. választó polgárok! Mint önök is jól tudják, Magyarországot Ausztriával egy 10. évenként megújítandó szerződés kötötte össze, mely a társországoknak a közös kiadásokhoz hozzájárulását szabályozza. Ezen szerződés a kereskedelmi és vámügyeket öleli fel, és ezen szerződés a jövő esztendő végével lejárván, annak megújítására az alkudozások a két kormány közt már most megindultak. Eddig Magyarország a közös kiadásokhoz 30 százalékkal járult, vagyis minden 100 forintból mi fizettünk 30 forintot; de Ausztria vérszemet kapva a mi dicsőségünktől, a mi belső fejlődésünktől, immár srófolja a kulcsot s 42 százalékot kér. Az országgyűlés persze e kívánságát visszautasította. Hír szerint azonban Bánffy Dező 37 százalékot megígért az osztráknak, de látván azt, hogy ezen ígértét a mostani országgyűlés tagjai által be nem válthatja, azt a tanácsot adta Ófelségének, hogy osszassa fel az országgyűlést. Ugy is lón. Ófelsége feloszlatta az eddigi országgyűlést s az újat november 23-ára hívja egybe. Bánffy remél, de mi küzdünk kitartással! Óriási anyagi kárral járna az reánk t. választó polgárok, ha e javaslatot megszavaznók; ugyis csak az adóért és az államért dolgozunk s így meg rabjai leszünk a kormánynak, mely a kenyeret is kivesszi a szánkából. Nem jöttem én kortes-

kedni t. választók, nem is nedom egy szóval, ki az igazság, hisz független polgárok vagyunk, szavazson ki-ki lelkiismerete szerint. Aki meg akarja szavazni a kvótát, az szavasson oda, aki nem, az szavasson ide. — (Megújuló éljenzés.) T. választó polgárok! Az ellenszék a jövő országgyűlés keretébe felvette még a katonáskodás két esztendőre való leállítását. Ennek keresztárvitelére óriási hordereje az egész országra nézve, mert a munka népet visszasadíja az országnak. Felvette még a földadó redukcióját is, mely miként Németországban, itt is óriási terheket vess le a nép vállairól. Adjon az Isten nekünk annyi szerencsét elveinkhez, azok keresztárviteléhez, mint a milyen lelkesedéssel azokért küzdünk. — Isten áldja meg önöket. (Zúgó éljenzés, hosszantartó taps.)

— (A szegvárdi Garay szobor.)

A Garay szobor mintáját, melyet Zsarnovszky Ferenc szobrász elkészített és a budapesti múzeumban kiállított, a napokban a szoborbizottság tagjai közül Fördös Vilmos és Bodnár István, Zala György és Strobl József szobrászokkal egyetemben bírálat alá vették a némi csekélyebb módosítások után elfogadhatónak nyilvánították. A szobormintát a költő özvegye és leánya is megtekintették a megelégedésüknek adtak kifejezést. A talapzat már kész a nemsokára Szegvárdra szállítják, úgy, hogy jövő nyáron a szobor leleplezési ünnepét is meg lehet tartani.

— (Antal Gábor beiktatása.) A dunántúli ev. ref. egyház új püspökét, Antal Gábort vasárnap iktatták be hivatalába Komáromban. Reggel 9 órakor az ev. ref. templomban megtartották a beiktatás egyházi részét, melyen a katonai és polgári hatóságok is képviselve voltak. A beiktatást az egyházi ének után Veres Ede, a komáromi egyházmegye esperese végezte. A szertartás után az énekkar szoltárt énekelt és Antal Gábor elfoglalta komáromi püspöki hivatalát. A beiktatást követő rendes istentiszteletet már a püspök tartotta meg a szentán lakásán fogadta a tisztelgőket. Délután 2 órakor diszebed volt. A püspök szombatán érkezett Komáromba. A vasuti állomástól bandérium és díszes kocsi kísért a városba, ahol az éljenző nép sorfalat állott. Este a protestáns jótékony nőegylet mulatságot rendezett, melyen Antal Gábor is megjelent.

— (Hentaller a dárdai járásban.) Hentaller Lajos, a dárdai választókerület függetlenségi párti jelöltje, a következő sorrendben fogja megtartani programbeszédét. Október 20-án érkezik Dárdára az esti fél 7 órai vonattal. 21-én tartja beszédét Dárdán, Bollyán, Kopács, Daróc, Laskón. Október 22-én Hercegszöllőse, Csúza, Vörösmart, Batinán. 23-án Darács, Kisfalud, Baán, Baranyavár és Monostoron. 24-én Lóca, Illocsa, Magyarbóly, Német-Márok, Villányon. 25-én Ivándárda, Sáros, Lipova, Beszedeken. 26-án Karancs, Kő, Sepse, Keskend, Laskafalun. 27-én Kácsfalun, Bolmányban és Szt. Istvánon.

— (Képviselőjelölés Bar. Monostoron.) A baranyavári járás szabadlevű pártja — mint bar. monostori levelezőnk írja — e hó 18-án délután 3 órakor tartotta a bar. monostori nagyvendéglőben a végrehajtó bizottságnak dárdai ügyvédek, járásbeli jegyzők és egy pár falu németei és sokácai előtt a megalakítását és a képviselő jelölését.

Stankovics Döme dárdai ügyvéd három nyelven adta tudomásul a választó polgároknak, hogy mi célból jöttek össze. Először, hogy a végrehajtó bizottság tisztikarát megalakítsák, másodsorban, hogy képviselőt jelöljenek. Ezen rövid beszéd után a tisztikar következőképp alakult meg: elnök lett Stankovics Döme dárdai ügyvéd, tiszteletbeli elnök Milics Cvetkó dárdai gör. kel. esperes, alelnök Ursziny Pál dárdai kir. közjegyző, jegyzők dr. Narancaik Károly és dr. Fodor Pál dárdai ügyvédek. Ennek megtörténte után következett a képviselőjelölés. Egypár ügyvéd és jegyző elkialtotta magát „Éljen Antal Gyula”, ami nem nagyon visszhangzott a nép ajkán, így hát maradt dr. Antal Gyula. Ekkor egy bizottság ment Antal Gyuláért a jegyzői lakba, ki megérkezése után programbeszédet tartott, amelynek elmondása után sietett mindenki hangulat nélkül haza. Az egészben azt lehetett kivenni, hogy dr. Antal Gyulának alapos bukáshoz van e járásban nagy kilátása. Jellemző az egészben az, hogy egy magyar választó polgár se volt jelen az értekezleten.

— (Leesett az emeletről.) Egy honvédbaka a kaposvári kaszárnyának első emeletén ablaktisztítással volt elfoglalva, vigyázatlansága folytán leesett az első emeletről a járólappal együtt a földre. Rögtön bevitték társai és ágyba fektették, hol rövid idő alatt elaludt. Pár óra múlva felébredt — és friss egészségben kelt fel ágyából. Az orvosok testén csak külső zúzódásokat konstataáltak.

— (Psik Lajos) a nagyatádi választókerület szabadelvű képviselő jelöltje vasárnap e hó 18-án tartotta Barcsan — mint tudósítónk jelenti — asokasos programbeszédét. A szabadelvű párt hívei vagy 50-en Tarúcáig mentek elébe, hol Psiket a barcsiak nevében dr. Piszár Antal ügyvéd fogadta és üdvözölte. Barcsra megérkezvén, d. u. 4 órakor a templomtéren tartotta programbeszédét, melyet nagy közönség hallgatott végig. Beszéde után majd a Korona, később a Garai szálloda éttermében gyülekeztek a kormánypárti választók a további intézkedések megbeszélése végett. A választás Nagyatádon, mint értesülünk, e hó 28-án lesz; hogy nagy küzdelemmel, az bizonyos.

— (Hangverseny.) Mint értesülünk, Pécsi Alajos, magyar hegedűművész, az olasz királynő udvari és kamara művésze november hó 8-án délután Pécsen hangversenyt rendez. Már ezuttal felhívjuk városunk zeneértő közönségét erre a nagy műveléssel kecsegtető hangversenyre.

— (A népkönyha érdekében.) A pécsi jótékony nőegylet mai napon a következő, lelkes hangú felhívást bocsátotta ki: „Nyílt kérelem a m. t. közönséghez! A tél küszöbén állunk; — még pár hét s ismét ezren emelik fel kérés szavukat meleg ételért, mi arra készteti együletünket, hogy a most már két éven át működött népkönyhánkat a folyó évben is újlag életbe léptessük; ezen intézményünk, melyben a múlt évben naponta 250 egyén, ezek között 70 iskolás gyermek részesült teljesen ingyenes étellemezésben, 1895. december hó 15-től 1896. március hó 15-ig terjedő időközben 22665

egyénnek nyújtott étkezés, — a folyó évben még nagyobb mértékben fogja ténykedésünket igénybe venni, — mert hisz köz tudomásu, hogy a folyó év elemi csapásai, melyek városunkat és a szomszédos megyéket érték — s a korán beállott munkahiány folytán, míg egyrészt korábban kell működésünket megkezdeni, — másrészt az étkezésre szoruló száma hatványozott arányban fog emelkedni. E csóira a múlt év folyamán begyűlt összegekből 402 frt 52 kr maradt a folyó évben megkezdendő népkönyhánkra; — e csekély összeggel, mely alig fedezi egy havi kiadásainkat, kezdjük meg a folyó évadot; minő csekély arány ez a szükséglettel szemben! A miért is ismét mély bizalommal fordulunk városunk és környékének minden szép és nemesért lelkesedő közönségéhez! Áldozza kiki filléreit e valóban emberbaráti célra; — adjon mindenki csak annyit, a mennyit igen könnyen nélkülözhet, a legcsekélyebb adományt is mély köszönettel vesszük, s ezren fogják a nemeslelkű adakozókat áldani. — Természeti adományok, minő a burgonya, káposzta, zöldség, bab, borsó, kása, lencse, liszt, hagyma, zsír, s esetleg rizs, só, babérlevél stb. stb, október hó 15-től a M a t e s s a épületben (Papnövelde-utca 18. sz. alatt) köszönettel fogadtatnak. — Pénzbeli adományok: Denk Vízkelety Fenna egyl. pénztárosok (Árpád-utca 63. szám alá) küldendők. A befolyandó adományokat esetről-esetre hírlapiilag fogjuk nyújtatni. Pécs, 1896. október havában. A pécsi jótékony nőegylet.

— (Baranyamegye közigazgatási bizottsága) ma d. e. 10 órakor tartotta rövid ülését Kardos Kálmán főispán elnöke alatt. Az egyes szakreferensek jelentései semmi figyelemre méltót nem tartalmazván, tudomásul vétettek. A pénzügyigazgató jelenti, hogy úgy szeptember hóban, valamint az egész év folyamán az adók lanyhán folytak be. Ugyanis a f. évi szeptember hóban a vármegye területén befolyt 159 554 frt 78 kr., míg a múlt év hasonló időszakában 160 897 frt 38 kr, tehát 1 342 frt 60 krral kevesebb. A f. év január 1-től szeptember végéig összesen befolyt 1 008 932 frt 18 kr, míg a múlt év hasonló időszakában 1 050 008 frt 32 kr, tehát az idén 41 076 frt 14 krral kevesebb. Csepén József nagybíró lakos felelősségét, aki a szentlőrinci szolgabírónak méltatlan elbárással és a szentlőrinci pártbizottság, hogy reá 50 frt pénzbírságot róttak, elutasították a szentlőrinci másodfokú határozatot assal hagyták jóvá, hogy az a törvény alapján bocsátott. 102 db. kivételes növelési kérvény pártbizottság terjesztetik a honvédelmi miniszterhez. A miniszterelnök leirata olvasatott esután, melyben tudtul adja, hogy a hozzá felterjesztett féléves jelentésben kívánt csendőrszaporítás, valamint a közigazgatási járási szaporítása az ország pénzügyi helyzete következtében ez idő szerint nem teljesíthető. Egy csomó utadó leirása után az ülés háromnegyed 11-kor véget ért.

— (Megugrott a büntetés elől.) J a g u s z t i n József, kaposi (somogy megyei) ezületesű 26 éves legényember, aki a katonaságot is kiálította már, úgy látszik, katonáknál nem szokott a szudordinációhoz és nem tanulta meg az „enyém-tied” közötti különbséget. Mert most, hogy kezébe nyomták az obsitot, első dolga az volt, hogy egy házban, hol éjjeli szállást adtak neki, felpakolt mindent, a mi elvihető volt a azzal odább

állt. Természetesen a büntetés elől szökött meg, a mit azonban aligha fog azért kikérülni, mert most keresik és ha megtalálják, átadják a bíróságnak.

— **(Körözött házaspár.)** Horváth József, iharosi születésű kőbörőigény és felesége Lakatos Róza rendes orgasdái voltak a somogy megyei Iharosban megfordult tolvajoknak. A házaspár jó ideig ühette a meg nem engedett titkos foglalkozást, mikor aztán egyszerre csak rajtavesztettek. És ekkor elő kellett volna rukkolniuk sáfárkodásukkal, azonban féltek a lessámolástól és helyett inkább megszöktek. Most körözik őket.

— **(Meglopota a gazdáját.)** Pikkkel Jakab, tolna megyei győnki születésű, 22 éves asztalossegédet lopás miatt keresik. Nevezett a gazdáját, hol munkában volt, meglopota és a lopás elkövetése után megszökött Győnről. A lopást akkor követte el, mikor egyedül volt otthon a magához vevén egy csomó ruhaneműt és vagy 15 frt készpénzt, odább állott a mire keresni kezdtek, már hült helyét találták. Elvitte magával a cselédkönyvét is, bizonyára arra számítva, hogy máshol, egy jobb vidéken, majd ismét szolgálatba áll. Hogy nem Pécsen kereste-e fel: most az itteni rendőrség is nyomozza.

— **(Kisasszonyok a börtönben.)** A szolgáló kisasszonyoknak — úgy látszik — szintén fejükbe ment a választási szeszon pártoskodása és nemcsak fényes diszfelvonulásban

vesznek részt, éltetvén a kormánypárti jelöltet egy-egy pohár jó sör reményében, hanem maguk is gyakorolják a szabad választási jogot és egymásután — szükdősen meg a szolgálati helyüktől. Mai nap is két ilyen emancipált kisasszonyt citáltak be a rendőrség a rendőrségre, a hol kint, hogy az egyik bizonyos pénzbeli előleg felvétele, a másik pedig cselédkönyvének elcsenése után álltak tovább minden bucsu nélkül a gazdasasszonyuktól. Mindkettőt megfogták azonban és egyelőre a börtönbe szállásolták őket. Egy harmadik kisasszonyt is feljelentettek ma d. e. a rendőrségnél. Ez is eltűnt minden szó nélkül a szolgálati helyéből. Ez azonban már jobban el lehetett keseredve, mint a másik kettő, mert nem vitte magával a cselédkönyvét, sőt a ruháit is ott hagyta a gazdasasszonyánál. Most keresi a rendőrség és ha megtalálják, ő is a börtönbe kerül, onnan pedig, pályatársával együtt hasa fog illetőségi helyére küldetni.

— **(Tolvaj inas.)** Horváth Pál, 18 éves kőművestanoncot lopás miatt körözteti a szegsárdi törvényszék. A gyerek, a ki Szegsárdon született, úgy látszik, kényelmesebbnek találta a kőműves mesterségnél a lopás mesterségét és abban akart praktikat el-sajátítani. De már az első kísérletnél rajtavesztett, úgy, hogy szöknie kellett, ha nem akarta azt, hogy a börtönbe kerüljön. És meg is szökött; még pedig olyan szerencsésen, hogy még ma sem tudtak a nyomára akadni.

— **(Megszöktetett menyasszony.)** Csinos szerelmi história ez, melyből kiválsodik, hogy a szülei hatalom és nagy dolog, de a szerelem, az még nagyobb dolog, erősebb amannál. Egy deli legény és egy szép hajadon megjelentek a jó minap az anyakönyvvezetői hivatalban és mondták: Jegyesszenek be minket esküvőre. A legénynél megfelelő irásai voltak, rendben lett volna hát a dolog, ha a lány szülei is nyilatkoztak volna már. Aztán meg is jelent a leány apja és kijelentette, hogy ő sohase adja beleegyezését ebbe a házasságba. Az a legény nem érdemli meg az ő lányát. A vőlegény állítólag nem egészen tiszta multtal dicsekedhetik. Rettentő haragos volt az öreg, mikor a hirdető táblán meglátta a leánya házassági hirdetményét assal a legénynyel és tiltakozott ellene. Meghallotta ezt a legény és lány és azt mondták, hogy az ő vonsalmuk erősebb az öreg akaratosságánál. A menyasszony elhagyta a szülői házat. Előbb elment a nővéréhez, onnét a napokban megszöktette a vőlegény — Budapestre. Az „örömapa“, a ki hajlíthatlan maradt erre is, maga jelentette erre a lány szerelmi szökését ma délelőtt a rendőrségnél.

— Hát iszön megtarthatja az az ember magának, — dohogott szigorral az öreg — de az én apai beleegyezésemmel soha.

— **(Tolvaj cigányleány.)** Sztójko Juli, szegsárdi illetőségű, kőbörőigényleány, abból tartotta fen magát, hogy — lopott. Bármerre járt, kártyavetés és jóvendőmondás ürtüye alatt bárhová ha bejuthatott,

meg az uráért, hát egy rövid negyedóra múlva az egész majorház talpon volt a keresésére indult Lazárovitanak. Mikor a patakhöz vívő övényre tértek, elébük sietett Erdős Béla.

— Erre, erre emberek, az isten szent, nevére! Urunk itt fekszik holtan a patak mellett!

És nemsokára a majorház nagytermében volt Lazárovits Demeter hideg, merev holtteste. Semmi se rajta, orgyilkos kéz helye sehol; megütötte a szél derék urokat, mondták a cselédek, mikor a váratlan gyászesetről beszéltek lent a cselédházban.

Megjött az orvos is. Az is megnézte Lazárovits Demetert és assal távozott el, hogy szivszélhűdés okozta a halálát.

Liána pedig sirt. Sirt attól a perctől fogva, hogy Lazárovits holttestét meglátta a szolgáktól cipelt hordágyon. Sirt még akkor is, mikor az orvos elment és az öregbérésné a majorház asszonyaival bejött, hogy a holttestet levetkőztessék, megmossák és éjszakára ideiglenes ravatalra tegyék.

Sirt. Maga sem tudta miért, maga sem tudta, hogyan, de egyszerre csak megeredtek a könnyei és nem akartak megszűnni.

Ugy vezette el a holttest mellől Erdős Béla, mikor azt az asszonyok ruháitól kezdték megszabadítani.

És ment sirva a férfi után a szobájába. Ott az beszélgette a szobalányt és aztán így szólt ő hozzá:

— Türtőztessé fájdalmát, nagyágos asszonyom. Isten rendelésében meg kell nyugodnunk. Próbáljon

— De asszonyom, hogyan gondolhat ilyent? Az az ember . . .

— Eh, ne beszéljünk róla. Nem akarok arról halni semmit; azt akarom tudni, maga hogy vélekedik felőlem?

Érti, hallja: maga!

— Én asszonyom, gasznak tartom az olyan férfit, ki egy nő védtelen helyzetét felhasználja és . . .

És nem itél el engem, ugy-e? Nem tart rossznak, nem gondolja rólam azt, hogy én talán . . .

Nem fejest be. a mit mondani akart, mert e pillanatban Diána, az okos Diána, örvendő kezdett csabolni és megiramodott a felé vívő övényen. De nem futott, csak keveset és aztán visszafordult és a nyomában kilépett a fák közül valaki.

— Ah! sikoltott fel az asszony és szinte megdermedve állt meg a helyén. Szemei mereven odatapadtak a közeledőre és keze remegve hanyatlott alá Erdős Béla kezéből.

Csak egy szempillantásba került, hogy Erdős Béla is megismerje a közeledőt és még annyiba sem, hogy es odalépjen hozzájuk, megragadja a remegő, kis asszonyt a puha gömbölyű vállán és lerántja a piros, kerek térdre a porba.

— Cudarok!

Csak ez az egy szó szállt el Lazárovits Demeter ajkairól. És a nagy, erős ember, a mint a kis, gyenge asszony a földre hullott durva kezétől, egy lépést tett Erdős Béla felé.

— Te alávaló, gaz asszonycsábító! Te! . . . És felemelt ököllel akart az arcába csapni.

nem maradt semmi a helyén, a mihez hozzáférkőzhetett, hanem mindent eltüntetett. Ezért astán a bíróság elé került, hol elítéltek csinyjei miatt. Büntetését azonban mielőtt jogervényesen kiszabta volna rá a bíróság, Sztójko Juli megszökött a most nem tudják merre jár. A csendőrség és rendőrség egyforma busgalommal keresi, de még eddig nem tudtak a nyomára jutni.

— (Adakozás.) A Havi-hegyi kőkeresztre adakoztak Buday testvérek 3 frtot.

— (Miért lop?) Ma egy ósbecsavarodott fűrtű cigány ácsorgott a rendőrség előtt. Lakatos Józsefnek hívják, atyja annak a Lakatos Péternek, kit rablás végett nem rég ítéltek el. Azóta nehéz napok járnak az öregre. Álla koppan a malac pecsenyétől, pénz nincs, csak úgy teng napról-napra mint a száraz kóró. A kenyérkeresőt bezárták; néhány évi nehéz fegyházat sóztak a nyakába. A fiát is siratja, a maga életét is, meg az öreg feleségének keserűsége is csak az ő szívét nyomja. Sétál le és fel a rendőrség előtt, astán mikor végre jött egy biztos, alázatosan leemelte a kalapját és előadta, hogy miért jött. — Instálom, csókolom kezeit lábát meg-szógálom, ha a királynak megírja a nagyságos ur az én bajom. Hadd eressze ki az én Peti fiam, csak ő tudott nekünk pénzt szerezni, meg elemőzsiát. Becsületes az én fiam, csak azért lop, meg rabol, hogy legyen a familiának mit ennie.

A színházi idény megnyitása alkalmából Párizsból érkeztek a legújabb izlésnek megfelelő kiváló finom úri és női színházi látszóvelek, valamint egyéb optikai tárgyak, u. m. hő és lég-nyommérők, aneroidok, szemüvegek és orrcsüptetők stb., mely cikkek igen olcsó gyári árak mellett **Schönwald Imre ókszergyárosnál, Pécsen, Király-utcában** kaphatók. — Minden e szakmába vágó javítások igen mérsékelt áron leggyorsabban eszközöltetnek.

Művészet, irodalom.

○ A magy. kir. operaház műsora október 19 től október 25-ig. — Hétfő. A házi tücsök. Ábrányiné, Kacér, Pewny, Arányi, Beck, Hegedüs. — Kedd. Ottello. Semsey, Vasquez, Beck, Szendrői, Kiss, Larizza. — Szerda. Nincs előadás. — Csütörtök. Faust. Gábor. Rotter, Valent. Kornay, Takáts, Stehle. — Péntek. Alár. Hilgermann, Kaczer, Rotter, Semsey, Vasquez, Ney D., Perotti, Szendrői, Várady. — Szombat. Fidelio. Ábrányiné, Sedlmair, Arányi, Ney D., Kornay, Szendrői. — Vasárnap. Rigolett o. Tous les trois. Hilgermann, Pewny, Müller, Kornay, Várady, Stehle. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Rózsa Gyula a M. K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalványnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárakon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb. 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. körszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr.

A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és sártszék. Erkélysz. I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártsz. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvethetők a hajós-utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

TÁVIRATOK.

— Folyik már a vér. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Burián József, a breznóbányai kerület néppárti jelöltje, megtudván, hogy a szabadelvű párti jelölt programbeszédet fog mondani, a kerületbe jött s Erdőközön Martincsek plebánossal négy-öttszáz főnyi népcsoportot szedett össze s ezekkel Breznóbányára bevonulván, a nagyvendéglő előtt álló és abcugoló választókat megtámadta s a várost felgyújtással fenyegette. A breznóbányaiak védelmükre katonaságot kértek, de időközben az erdőköziek hazatértek, ahol csendőrség fogadta őket. A feltűzött nép megtámadta a csendőröket, akik sortűzet adtak. Egy erdőközi lakos nyomban halva maradt, tizenegyet pedig súlyosan sebesülve vittek el a helyszínéről. Az e miatt a végsőig elkeseredett nép lerombolta az anyakönyvvezető és a bíró házait.

A nagy, erős ember azonban egyszerre megtántorodott; ököibe szorított kezének ujjai mereven kinyíltak, odakapott velük a torkához, aztán hanyat zuhant, végig a földön, fejével a rémülten felugró asszony melléhez vágódva.

Halálos, néma csend követte a nagy test zuhanását.

Mint a villámtól sútott, úgy feküdt ott mozdulatlanul Lazarovits Demeter s mint, a kőnek ereiben megfagy a vér, szívéből elszáll az élet, úgy álltak ott Liána és a férfi.

Elsőnek Diána, az okos Diána, ment oda a lezuhant testhez és körülszagolva azt, fejét egyszerre felkapta és panaszos síró nyöszörgést hallatott.

Az állat hangja magához térítette a két embert is.

— Az istenért, Erdős!

Liána remegve ugrott oda a férfihez, hogy nála keressen menedéket. Az pedig lehajolt Lazarovits Demeterhez, megfogta azt a kezét, mely előbb még ököibe szorítva emelkedett reá Hideg volt az és merev.

— Meghalt!

Liána ajkán megfagyott a hang, a kiáltás. Csak állt ott és nem tudott szólni, nem tudott mozdulni.

— Igen, meghalt, asszonyom.

Ismétlő Erdős Béla s most már ő lépett oda a nőhöz és fogta meg a kezét.

Az pedig fázva húzódott hozzá és nem vonta el tőle a kezét, mely most hideg volt, mint a jég.

— Meghalt!... Mi lesz velem most!...

Susogták az ajkai, majd rémülten vonta magával a férfit.

— Menjünk innen, óh menjünk,

Erdős Béla azonban nem ment. Elengedte az asszony kezét és szólt:

— Nem hagyhatjuk itt magára a holttestét. Talán meg se találják reggelig. Menjen ön, asszonyom. Majd a cselédek bizonyosan megmondják, hogy hazajött. Ha keresi szobájában s mert nem találja, küldje a cselédeket keresésére. Én majd meghallom a zajukat és elébük megyek.

Liána az utolsó szavakra már futva vágott neki az utnak. Mellette ment Diána, az okos Diána, hát nem kellett mitől se tartania.

Hogy a majorházba beért, nem vette észre senki a cselédek közül.

Szobájában azonban ott várakozott Flóra, a szobalány s a mint halotthalványan belépni látta, szinte megijedt tőle.

És csak nagy akadozva bírta elmondani, a mit akart; a miért remegve várakozott már régóta urnője szobájában, hogy ne legyen meglepve, ha találkozik Lazarovitscsal.

— Az ur hazajött, asszonyom. Hazajött és nagyságát kereste. S aztán dühösen ment szobájába.

Liána érezte, hogy uralkodnia kell magán a cseléd előtt. És legyőzve rémületét, az erőltetett meglepetés örömh hangján szólt:

— Hazajött? Futok hozzá. Tudom, hogy haragszik; de hát nem is gondoltuk, ugy-e, hogy hazajön. S én lent voltam a nyárilakban.

És ment. S mert Lazarovits Demeter nem volt ott s mert az asszonyt egyszerre aggodalom szállta

— Az új igazságügyi palota zárkó letétele. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az új igazságügyi palota zárkó letételi ünnepsége ma délelőtt ment végbe a király jelenlétében. Ott voltak a kormány tagjai teljes számban, valamint a főváros összes polgári és katonai notabilitásai. Bánffy Dezső b. a királyt a lépcsőfokon fogadta; a király kíséretében József főherceg és Koburg Fülöp herceg voltak, a kikkel egyetemben az emelvényre mentek. A király Erdélyi Sándor igazságügymin. beszédére felelte, hogy a magyar felsőbbi-róságok mindig az igazságosságot tartották szem előtt; reméli, hogy az új épületben is magasztos hivatásuk magaslatán fognak állani, szem előtt tartva mindenkor, hogy ítéleteiket nevében hirdetik ki. Ezután ezüst kalapáccsal háromszor a köre ütött, amit a kíséret követett. Végül az épületet megtekintve, a közönség éljenei közt távozott.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TÉR+)

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bödönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Természetes szénasavdús savanyúvíz a mohlal

ÁGNES

forrás. Legjobb asztali és üdítőital. Kétféle szolgáltatást tesz az emésztési zavaroknál.

Édeskuty L. udvari orvosi állomás Budapest.

Kapható mindenütt.

Egy

Wertheim-Cassa
és egyéb finom
butorzat eladó.

Tudakozódhatni a kiadóhivatalban.

HIRDETMEŒY.

A felszámolásban álló „Pécsi egyesült külvárosi takarékpénztár”

1896. évi november hó 4-én délután 3 órakor

János-utca 3. sz. (Aronffy-féle) házban tartja a részvényeseknek kellő számban történt meg nem jelenése folytán elhalasztott

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉSÉT,

melyre a t. cz. részvényesek az alapszabályok 14. és 19. §-ára való hivatkozással tisztelettel meghívattak azzal, hogy a megtartandó közgyűlés a részvényesek számának tekintetbe vétele nélkül érvényesen fog határozni.

A közgyűlés tárgyai:

- A felszámoló jelentése a felszámolás eredményéről.
- A felügyelő bizottság jelentése.
- Bejelentett indítványok tárgyalása.

A felszámoló bizottság.

Árlejtési hirdetmény.

A „Pécsi Takarékpénztár” részvénytársaság Pécsen, a Széchenyi tér és Apáczai utca sarkán fekvő saját telkén

egy három emeletes takarékpénztári palotát

létesít.

Alulirott igazgatóság az ezen palota építkezéshez szükséges összes iparos munkákra és az építkezéssel kapcsolatos szállításokra, valamint jelenleg az építési telken levő régi házak lerombolására, az elfogadott tervek és költségvetések alapján az alábbi feltételek mellett pályázatot hirdet oly megjegyzéssel, hogy az iparos munkák egyenként adatként ki, de egy vállalkozó több munkanemre is tehet ajánlatot; mivégből a tervek, részletes költségvetések, valamint az építkezésre vonatkozó egyéb adatok Pécsen a takarékpénztári igazgatóságnál vagy Budapesten Korb Flóris és Giergl Kálmán tervező építészeknél (V. Alkotmány-utca 23. szám) megtekinthetők.

- Az árlejtésben részt vehetnek mindama magyar honpolgár vállalkozók és iparosok, kik üzletük gyakorlására hatósági engedéllyel bírnak.
- Csakis ama ajánlatok fognak figyelembe vétetni, melyek a kiszolgáltatandó eredeti költségvetési iveken nyújtatnak be.
- Távirati úton küldött, vagy utóajánlatok figyelmen kívül hagyatnak.
- A beadott ajánlat a vállalkozóra nézve azonnal kötelező szerződés jellegével bír.

A lepecsételt ajánlatok a pécsi takarékpénztár igazgatóságához, vagy Korb Flóris és Giergl Kálmán építészek irodájába címezve legkésőbb

folyó 1896. évi november hó 8-án déli 12 óráig

beadandók, mert később beadott ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok felett való döntés az építendő takarékpénztári igazgatóság és a tervező építészek együttes elhatározásától függ, melynél ezek a legolcsóbb ajánlatokhoz kötve nincsenek.

Pécs, 1896. évi október hó 20-án.

A pécsi takarékpénztár
igazgatósága.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

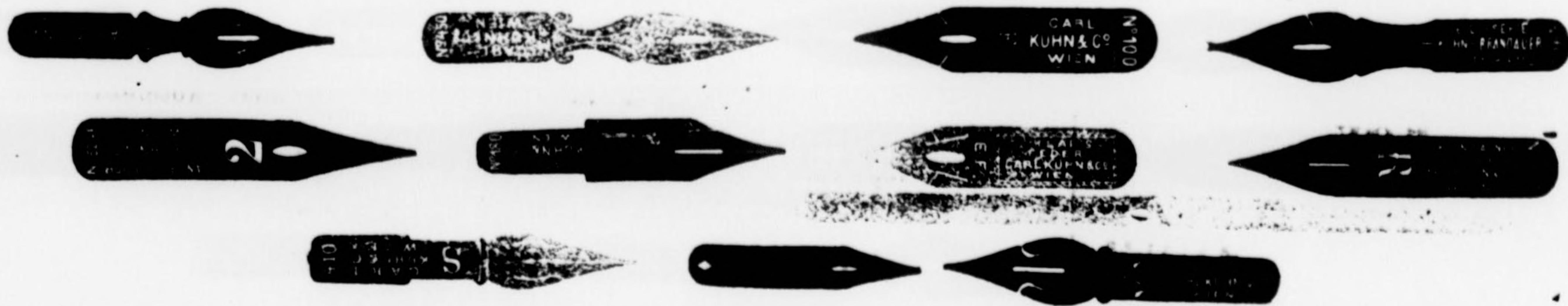
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.